

han mente, at jeg havde sat mig imod, at Privatbanernes Funktionærer i al Almindelighed kunde forlange, at Auditøren blev anvendt i Tilfælde af Undersøgelse overfor en sigtet, vil jeg sige, at det ærede Medlem har ikke misforstaaet mig i saa Henseende, jeg har netop fremholdt, at dette maatte stærkt begrænses, nemlig til saadanne Tilfælde, hvor det paagældende Forhold berører en Statsbaneinteresse. Jeg nævnedes et bestemt Eksempel: Forsømmelse af Sikkerhedstjenesten paa Forbindelsesstationerne. I saadanne Tilfælde kan jeg tænke mig at henvende mig til vedkommende Banebestyrer for gennem Bestyrelsen at naa til Enighed om at faa Sagen frem til Undersøgelse, i andre Tilfælde ikke. Angaaende Spørgsmaalet om Kredsbestyrerne og om, at der ikke maa afkræves Tjenestemændene bindende Erklæringer før Auditørens Undersøgelse, er jeg ikke i Stand til at sige noget bestemt i dette Øjeblik, men dette Spørgsmaal skal blive taget under velvillig Overvejelse.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) spurgte mig, om det ikke var min Mening, hvis disse Bestemmelser, der give sig Udtryk i de oplæste Skrivelser, skulde forandres, da at forelægge dem for Organisationerne. Nej, de skulle ikke forelægges for Organisationerne. Auditøren skal, som jeg tidligere har hævdet, staa aldeles frit overfor Organisationerne, og derfor kunne Organisationerne ikke være medbestemmende med Hensyn til Auditørens Instruks. Men det siger sig selv, at Ministeriet ikke gaar hen og forandrer disse Bestemmelser ud i det blaa, ganske hen i Vejret. Skulde man gaa til at forandre paa et eller andet Punkt, maa der ligge noget til Grund derfor, saa maa der være indhøstet Erfaring for, at de trufne Bestemmelser ere daarlige, og at man kan sætte noget bedre i Stedet, akkurat som man nu gør det efter de Erfaringer, man har indhøstet ved Hjælp af Auditørens Virksomhed.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, hvis udmærkede Medvirken til at naa til en Overenskomst med Hensyn til denne Sag jeg i høj Grad paa-skønner, har i Dag gentagende, og ogsaa tidligere til mig privat, fremsat en Paa-stand, som jeg dog ikke helt kan underskrive, nemlig denne, at i Fremtiden kan ingen Sag henvises til Undersøgelse hos Auditøren af Generaldirektionen. Jo, det vil den kunne, men principielt kan Generaldirektionen ikke drage ind under sit Omraade andre Sager end dem, som tidligere

have været henlagte under Generaldirektionen. Hvis Ministeren skulde have Forpligtelse til paa Forhaand at undersøge alle disse Sager, hvad han maatte gøre, hvis Forholdet var det, som det ærede Medlem mener, saa Gud naade den arme Minister, som skulde paatage sig et saadant Arbejde. Det ærede Medlem vilde for at slaa sin Opfattelse fast diktere til Rigsdagstidende den Instruks, som han saa gerne vilde have frem, men da han gjorde dette, glemte han at citere Punkt 4 nøjagtigt efter sin Ordlyd i den i Lovforslagets Bemærkninger foreliggende Skrivelse. I øvrigt tror jeg ikke, at det ærede Medlem og jeg kunne komme stærkt i Strid om dette Spørgsmaal, saa meget mere som der, hvad det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, er et Punkt i Lovforslagets § 1, som ikke er ændret af Udvalget, og som lyder saaledes: „De nærmere Regler for Auditørens Virksomhed fastsættes af Ministeriet for offentlige Arbejder“. Det vil altsaa i Fremtiden være Regelen og Rettesnoren for, hvorledes man vil gaa frem med Hensyn til de her omhandlede Bestemmelser, men jeg gentager, at det selvfølgelig aldrig nogen Sinde kunde falde Ministeriet ind at forandre disse Bestemmelser ud i det blaa, uden at der ligger noget til Grund derfor. Hvad der eventuelt kunde komme til at ligge til Grund derfor, er, som jeg har nævnt, indvundne Erfaringer, som vise i Retning af, at der kan træffes bedre, simplere, klarere og maaske for Tjenestemændene mere tiltalende Bestemmelser end dem, som nu for Øjeblikket ere trufne.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) fremsatte angaaende en Klage, som var til Undersøgelse angaaende Københavns Godsbanegaard, hvor der skulde være begaaet visse Misligheder, skal jeg bemærke, at det er rigtigt, at disse Klager ere til Undersøgelse, og, saa vidt jeg i dette Øjeblik erindrer, er Undersøgelsen ogsaa afsluttet, men Ministeriet har endnu ikke taget Stilling til disse Klager — jeg ved for øvrigt ikke, om Undersøgelsen er fuldstændigt tilendebragt —, men det siger sig selv, at Ministeriet, naar det har haft Lejlighed til at undersøge hele dette Forhold og har taget Stilling dertil, ogsaa vil træffe en Afgørelse med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem spurgte, om der ikke var mere, om man ikke trængte til at komme til Bunds i en hel Mængde Spørgsmaal af lignende Art, og om det vil være muligt at komme virkelig til Bunds, medmindre der kom-